

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Maastricht en Luik bezet : een comparatief onderzoek naar vijf aspecten van de duitse bezetting van Maastricht en Luik tijdens de tweede wereldoorlog

Bronzwaer, P.M.M.A.

Citation

Bronzwaer, P. M. M. A. (2009, May 19). *Maastricht en Luik bezet : een comparatief onderzoek naar vijf aspecten van de duitse bezetting van Maastricht en Luik tijdens de tweede wereldoorlog*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/13806>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/13806>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

STELLINGEN

1. Dat de stad Luik eerst twee etmalen na Maastricht in Duitse handen kwam, is toe te schrijven aan de strategie van *Plan Gelb*.
Hoofdstukken 1,2 en 3 van dit proefschrift.
2. De stelling van E.H. Brongers dat door de vertragingstactiek van de Nederlandse troepen in de meidagen van 1940 in Zuid-Limburg de vijandelijke plannen 'ernstig in gevaar zijn gebracht', is onjuist.
E.H. Brongers, *Oorlog in Zuid-Limburg 10 mei 1940* (Soesterberg 2005), p. 166.
3. In België en Nederland heeft het bezettingsregime van begin af aan het leidersbeginsel (*Führerprinzip*) toegepast, hoewel de provinciale staten en de gemeenteraden in beide landen nog tot in 1941 hebben gefunctioneerd.
Hoofdstukken 4,5 en 6 van dit proefschrift
4. Een vergelijking van de nationaalsocialistische burgemeesters van Maastricht en Luik toont aan dat er in Maastricht van een personele discontinuïteit sprake was, terwijl in Luik één ambtsdrager langdurig aan het bewind is gebleven. Dit leidde ertoe dat de laatste een eigen stempel op zijn beleid heeft kunnen drukken.
Hoofdstuk 4, 5 en 6 van dit proefschrift.
5. De opvatting dat de Duitse bezettingsvorm van een *Militärverwaltung* door de lagere prioriteit van de nazi-ideologie minder gewelddadig zou zijn dan een meer gepolitiseerde *Zivilverwaltung*, wordt door dit onderzoek in menig opzicht niet bevestigd.
Hoofdstuk 6 van dit proefschrift.
6. Het feit dat in Luik het percentage van de omgekomen joden (23) meer dan de helft onder dat van Maastricht ligt (47,8) is toe te schrijven aan de ruimere onderduikmogelijkheden in de Luikse regio. Dat de hulp voor zulke onderduikers daar betrekkelijk snel tot stand is gekomen, moet worden verklaard uit de ervaring die hulpverleners tijdens de Eerste Wereldoorlog hadden opgedaan.
Hoofdstuk 10 van dit proefschrift.
7. De grotere waakzaamheid in het bezette Luik – in vergelijking met die in Maastricht – ondersteunt de stelling van Maarten Brands over de 'gecontinueerde onschuld' van Nederland, dat niet daadwerkelijk de ervaringen van de Eerste Wereldoorlog heeft opgedaan.

M.C. Brands, 'The great War die aan ons voorbijging. De blinde vlek in het historisch bewustzijn van Nederland', in: M. Berman en J.C.H. Blom (red.) *Het belang van de Tweede Wereldoorlog* (Den Haag 1997), 9-20.

8. Op het hoogtepunt van de Belgische annexatie-eisen in 1918 en 1919 was de Limburgse politicus Ruys de Beerenbrouck minister-president en de Limburgse priester en politicus Nolens de leider van de grootste fractie in de Tweede Kamer. Hun positie en hun respectieve beleid wijzen op de vernederlandsing van Limburg.
9. De invoering van een nieuwe Wet op het Voortgezet Onderwijs in 1968, de zogenoemde 'Mammoetwet', is het begin van de erosie van het voortgezet onderwijs in Nederland.
10. Het tegenwoordig vaak te constateren foutieve gebruik van de vrouwelijke vorm van het bezittelijk voornaamwoord in plaats van de mannelijke in combinatie met een onzijdig zelfstandig naamwoord is een gevolg van de vermindering van het taalgevoel in Nederland.
11. Een samenvatting in de Maastrichtse taal van een in het Nederlands of Engels geschreven proefschrift is een misplaatste vorm van chauvinisme, die bovendien indruist tegen de internationalisering van de wetenschap.
12. Een van de voordelen van het promoveren na het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd is dat men gedurende enige tijd na de promotie nog het epitheton 'jong' krijgt toegevoegd in de aanspreking: 'de jonge doctor'.
13. In massatoerisme manifesteert zich de angst op zichzelf teruggeworpen te worden.